

i Politivagtteorien, og det er virkelig Skade, for det synes jeg er et af de interessanteste Momenter, hvorledes Undervandsbaadene kan spille en Rolle. Det vil jeg derfor bede det ærede Medlem om at forklare. Jeg tror, det interesserer flere end mig.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sagde, at jeg havde omtalt Kammerherre Zahle som en ubetydelig Person. Det er slet ikke rigtigt. Tværtimod. Jeg har anset ham for at være en saa betydelig Person i disse Forhandlinger, at han var ikke noget ganske uvildigt Vidne, og jeg har sagt, at man derfor ikke ganske kunde stole paa, at han var i Stand til helt objektivt at opfatte, hvorledes Verden omkring ham nu saa paa de Begivenheder, som han havde spillet med i.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens Referat af, hvad der er passeret i Militærkommissionen og ogsaa i Studenterforeningen, som jeg stadig hører fremdraget her fra de Herrers Side, skal jeg kun sige, at det er mig ikke muligt at karakterisere denne Fremstilling med et parlamentarisk Udtryk, og jeg skal ikke følge den Udvej, som det ærede Medlem Hr. Rode valgte forleden, nemlig at bruge et uparlamentarisk Udtryk, men jeg skal undlade at karakterisere det, idet jeg er sikker paa, at Tinget har forstaaet, hvorledes det rettelig bør karakteriseres.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch talte om Tilstanden i 1914, og det var ham øjensynlig en Glæde at svælge i vor Ubetydelighed og vor Ringhed. Jeg kunde have Lyst til at gøre nogle Randbenærkninger til denne Fremstilling. For det første maa det fremhæves, at Ordningen af 1909 ikke var gennemført i 1914. En stor Satiriker, som er identisk med det ærede Medlem Hr. P. Munch, talte i 1909 meget haanligt om, at denne Ordning først vilde være færdig i Løbet af 8—10 Aar. Saa vil jeg bringe i Erindring, at den kommanderende General udtrykkelig i sin Erklæring udtalte, at det var den rent øjeblikkelige Tilstand, han talte om, og fremhævede, at Stillingen vilde bedres Dag for Dag. Der var ikke noget nyt i dette, at Dele af København kunde bombarderes, til Trods for at vi havde Fæstningen, navnlig naar der kom svært Skyts herop. Det var fremhævet ikke blot, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sagde, fra Socialdemokraternes Side i 1909, nej, det var fremhævet ogsaa fra sagkyndig Side, saa der var intet dér, som berettiger til at sige, at Ordningen af 1909 svigtede de Forventninger, man med Rette kunde stille til den.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. P. Munch, at dette Forsvar vilde kun have været Dage. Man skal nu i Krigshistorien ikke foragte Dagene. Belgiens Forsvar mod Tyskland varede kun nogle Dage; men disse Dage var efter al Sandsynlighed afgørende for Verdenskrigens hele Udfald, saa man skal ikke tale haanligt om Dagene i den Forbindelse. Og man skal ikke tale haanligt om de smaa Magters Forsvar, for der laa et lille Land, der hedder Holland, som til Dels laa i Vejen for Tyskland, da det skulde marchere gennem Belgien, og dette lille Land havde mobiliseret, og det store Tyskland ønskede trods alle Bravader ikke at forøge sine Modstanderes Tal, og derfor undlod det at bryde Hollands Neutralitet. Ogsaa dette kostede maaske en Dag eller maaske halvanden, men ogsaa denne Dag, disse halvanden Dag, var meget kostbare for Tyskland, og det var netop Muligheden for disse Dages Forsinkelse, der i dette Tilfælde frelste Holland fra at komme ind i Krigen, og som muligvis ogsaa har spillet en Rolle med Hensyn til at holde Danmark udenfor Krigen.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch talte om den engelske Flaade og fremsatte i den Anledning nogle marinestrategiske Betragtninger af høj Værd. Det drejer sig om den Udtalelse af det ærede Medlem, at han i sin Tid havde sagt, at hvis vi ikke spærrer Store Bælt, sker der jo ikke noget. Denne Udtalelse, siger det ærede Medlem saa, gjaldt Forholdene i 1907, og da var Forholdene jo saaledes, at Tyskland ikke kunde tage Kampen op ved Indgangen til Østersøen, men at denne Kamp først kunde tages fra tysk Side ved selve de tyske befæstede Havne. Det tror jeg nok, man fra Marineofficerers Side vil læse med udelt Fornøjelse. Jeg tror, at er der noget, der staa fast her i Verden, saa er det dette, at var der noget Punkt, hvor den tyske Flaade havde Udsigt til med Held at møde den engelske, var det netop i det Øjeblik, da den engelske Flaade kom ud af Store Bælt, det smalle Farvand, hvor Skibene nødvendigvis maa gaa et efter et. Og saa er jo Forholdet det, at nu er hele denne Stilling, man den Gang havde, med en fuldstændig underlegen tysk Flaade, vendt tilbage. Jeg skal senere komme tilbage til det Spørgsmaal, for det er ikke uden Interesse for Overvejelserne angaaende Fremtiden.

Et enkelt Punkt, men uhyre karakteristisk for den radikale Regerings hele Stilling, blev ret skarpt belyst i Kommissionen, til Dels som Følge af en Forespørgsel, jeg rettede til det ærede Medlem Hr. P. Munch.